

kisk, mens de i ugevis venter på behandling uden at have nogen at henvende sig til.

Hvad enten det er Landsjkræhssid eller Rigshospitalet, der ikke formår at give disse ofte dødssyge færingers en strømlin og kontinuerlig behandling – der kan være tale om børnepatienter, og der kan være tale om folk, der har kræft – så må denne mangel ved vore ellers moderne sygehussystemer rettes.

Jeg vil henstille til sundhedsministeren at sørge for, at færingers får den samme service på Rigshospitalet, som grønlandske patienter får, nemlig særlig oplysning og andre særlige tjenester.

Færøernes offentlige bruttogæld er på 9 mia. kr., som skatteyderne betaler 500 mio. kr. i rente af om året, dvs. 20 pct. af lagtingsbudgettet i år.

Denne tilstand fortsætter efter gældende aftaler til 1998, hvor en anden løsning på gældsbyrden skal forhandles, hvis Færøerne skal overleve som andet og mere end et danskfinansieret respiratorsamfund.

Jeg vil her foreslå – og jeg formoder, at det bliver bakket op i landsstyret, nu hvor Folket flokken har ansvar for økonomien og finanserne – at fremrykke den forhandling fra at finde sted i 1998 til at finde sted allerede næste år, eftersom vi måske allerede i år eller i hvert fald næste år får overskud på budgettet, endda med og helst på grundlag af skattelettelser.

500 mio. kr. i årlig rente svarer til ca. 50 mia. kr. efter danske forhold, og det er jo mere end 60 pct. af bloktilskuddet, der opluges helt, når afdragene på gælden også skal til at betales.

Folket flokken har foreslået, at Færøerne forhandler sig til en ny økonomisk ordning med Danmark, hvor vi forhandler om en afvikling af gælden på den ene side og måske om en kapitalisering af bloktilskuddet over en årrække på den anden side. Det vil i hvert fald være en ære-fuld aftale for begge parter.

Et bloktilskud uden modsvarende produktion er skadelig, fordi den offentlige sektor i modtagerlandet pustes op og presser lønninger og dermed skatterne i vejret, mens lønsomheden i erhvervslivet falder og vi er fastspændt i gældens spændetrøje. Det kan et fiskerisamfund som Færøerne ikke leve med.

Måske passer denne respiratortilstand den offentligt lønnede funktionærklasse på Færøerne, som opretholder den socialistiske økonomiske orden med sine stemmer, men som sagt kan Færøerne som samfund ikke overleve ind i det næste århundrede i denne koma.

Nu hvor Folket flokken har fået medansvar i Tinganes, vil vi gerne forsøge at få regeringen i tale efter Grønborgrapportens udgivelse i foråret. Det passer også godt med, at der budgetteres med overskud i landskassen fra det kommende år – 1 år før den oprindelige aftale med regeringen.

(Kort bemærkning).

Otto Steenholdt (V):

I forbindelse med hr. Óli Breckmanns udtalelse om Royal Greenland vil jeg gerne lige sige et par ord.

Jeg må indrømme, at der også i Grønland findes forskellige meningstilkendegivelser om Royal Greenland, men vi er meget stolte over, at selskabet fra Grønland nu er internationalt kendt.

Vores fiskeressourcer er begrænsede og er derfor skrapt kvoterede. Derfor er Royal Greenland nødt til gennem forhandlinger med bl.a. Tyskland og Rusland at søge til andre verdenshave for at skabe afsætningsmuligheder uden for Grønland.

Og jeg er sikker på, at Royal Greenland også er parat til at give en håndsækning til det færøske fiskerierhverv, hvis Færøerne ønsker det.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Jeg vil gerne takke hr. Otto Steenholdt for den håndsækning, han gav; den modtager vi med glæde.

Vi har allerede nu en afdeling af Royal Greenland på Færøerne, og i den udstrækning det meget velkendte firma kan forøge konkurrencen på Færøerne og dermed gøre fiskerierhvervet – fremstilling og køb og salg af fisk – til et markedsbaseret erhverv for Færøerne, skal selskabet være hjerteligt velkomment.

Det, som jeg nævnte i sammenligningen mellem Fiskavirking og Royal Greenland, var, at jeg meget gerne ser – og det gør færingerne som helhed – at så stor en del af vores beskæftigelse, vores salgsapparat og vores ekspertise samt multiplikatoreffekten af ressourcerenten som muligt tilfalder Færøerne og ikke udlandet, bl.a. Danmark.

Jacob Haugaard (UP):

Som debatten er forløbet i den sidste tid, må jeg spørge: Er den udtryk for en angst for angsten? Er vi blevet bange for vores egen skygge?